

Arrest

nr. 61 407 van 13 mei 2011
in de zaak RvV X/ II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

1. de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid,
2. de stad Antwerpen, vertegenwoordigd door het college van burgemeester en schepenen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Turkse nationaliteit te zijn, op 2 februari 2011 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de burgemeester van de stad Antwerpen van 29 november 2010.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota's met opmerkingen en de administratieve dossiers.

Gelet op de beschikking van 25 maart 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 april 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. VAN DER HASSELT, die loco advocaat R. AKTEPE verschijnt voor de verzoekende partij, van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de eerste verwerende partij en van advocaat F. CLAES, die loco advocaat C. COEN verschijnt voor de tweede verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 29 november 2010 verstuurt verweerder volgende e-mail aan verzoekende partij:

"Wij noteren een aanvraag tot inschrijving in Antwerpen op basis van gezinshereniging met EU van 2/11/2010 van uw cliënte (T.T.).

Om haar aanvraag te kunnen vervolledigen, dient de gevestigde partner het huwelijk te laten registreren in het Districtshuis.

Zodra dit gebeurt is, kunnen wij hun dossier verder behandelen. Deze verwerking duurt enkele weken. Daarna nemen we contact met u op om een afspraak te maken. (...)"

Dit is de bestreden beslissing.

2. Over de rechtspleging

De bestreden beslissing werd genomen door de Stad Antwerpen. De staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid wordt buiten de zaak gesteld.

3. Over de ontvankelijkheid

Er kan er enkel een beroep tot schorsing worden ingediend tegen “akten en reglementen” van de onderscheiden administratieve overheden. Als “akte” van een overheid kan slechts worden beschouwd de handeling met individuele draagwijdte die rechtsgevolgen beoogt tot stand te brengen of te beletten dat deze tot stand komen, terwijl dergelijke handelingen met een reglementair karakter onder de term ‘reglementen’ vallen. Aangezien de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen een administratief rechtscollege is tegen wiens beslissingen bovendien een cassatieberoep openstaat bij de Raad van State, is de bevoegdheid van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen wat het voorwerp van het beroep betreft en de hoedanigheid van een administratieve rechtshandeling analoog aan die van de Raad van State.

Tevens blijkt uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dat het de uitdrukkelijke wil is van de wetgever dat de procedure van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zoveel als mogelijk aansluit bij die welke geldt voor de Raad van State. Hierdoor kan voor een interpretatie van de verschillende begrippen en rechtsfiguren teruggegrepen worden naar die welke bij de Raad van State worden aangewend.

Alleen rechtshandelingen kunnen vatbaar zijn voor een beroep tot schorsing of nietigverklaring. Om een nietigverklaring te kunnen invoeren is de lokalisatie van het precieze voorwerp van het beroep belangrijk. Tevens wordt er op geen enkel ogenblik een aanvraag geweigerd, noch afgewezen. Op 2 november 2010 en 2 december 2010 stuurt de raadsman van de verzoekster enkel een e-mail naar het Centraal Loket waar hij een afspraak afdwingt van verweerder. Op 8 februari 2011 deelt verweerder mee dat er een afspraak voor verzoeker is voorzien op 23 februari 2011. Het beroep tot nietigverklaring is dan ook tevens niet ontvankelijk aangezien het geen voorwerp heeft.

Om ontvankelijk te zijn, moet een nietigheidsberoep gericht zijn tegen een uitvoerbare administratieve rechtshandeling, dit is een handeling waarbij wordt beoogd rechtsgevolgen in het leven te roepen of te beletten dat zij tot stand komen, waarbij met andere woorden wordt beoogd wijzigingen aan te brengen in een bestaand rechtsregel of rechtstoestand of een zodanige wijziging te beletten. De bestreden beslissing moet dus uit zichzelf rechtsgevolgen sorteren.

De Vreemdelingenwet bepaalt in haar artikel 39 zeer duidelijk dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen enkel bevoegd is om kennis te nemen van individuele beslissingen genomen met toepassing van de wetten betreffende de toegang tot het rechtsgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen. In casu gaat het niet om een rechtshandeling waartegen een beroep tot nietigverklaring mogelijk is, maar om een loutere voorbereidende handeling. Het gaat dus niet om een uitvoerbare administratieve rechtshandeling die uit zichzelf rechtsgevolgen sorteert. De vraag tot vervolledigen van het dossier is een loutere vraag om inlichtingen, en heeft op zich geen rechtsgevolgen. De bestreden beslissing is geen uitvoerbare beslissing, zodat het beroep tot nietigverklaring tegen voornoemde ‘beslissing’ onontvankelijk is. Het beroep is onontvankelijk.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien mei tweeduizend en elf door:

dhr. M. MILOJKOWIC,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
dhr. T. LEYSEN,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MILOJKOWIC